

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸਨਮੁੱਖ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਿਜੁਗੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਾਵਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਕੀਸ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?
- ਉਤਰ:- ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਰੀਚਰ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ, ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।
- ਗੀਤ:- ਭੋਲੇਨਾਥ ਸੇ ਨਰਿਲਾ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਓਮ ਸ.ਭੀ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਓਮ ਮਾਨਾ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇਹ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਵੀ ਕਹਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ ਮੇਰੀ ਇਹ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਹੋ। ਉਵੇਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ। ਸਰੀਰ ਕਹੇਗਾ - ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਬਗੈਰ ਸਰੀਰ ਕੁਝ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਰੀਰ ਤਾਂ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਖੁਦ ਵੀ ਕਹੇਗੀ - ਮੈਂ ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਥਵਾ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਸੀ। ਸੋਨਾ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਸ਼ਾਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਮਪਾਓਰ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਲ, ਯੁਵਾ, ਵਰਧਿ...ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਰਿ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਦੁਖੀ ਹਾਂ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਾਨਾ ਸੁਧਰੀ ਹੋਈ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਾਨਾ ਬਗਿੜੀ ਹੋਈ। ਗੀਤ ਵੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਗਿੜੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ... ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਗਿੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਓਂਕੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚ ਸਭ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਓਲਡ ਵਰਲਡ ਵਰਲਡ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸਕੂਲ, ਕਾਲਜ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਮਾਨਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਏਕੁਰੇਤ ਸ.ਵਿ ਹੈ। ਰੁਦ੍ਰ ਜਯੰਤੀ ਜਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਰਾਤ੍ਰੀ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ.ਵਿਰਾਤ੍ਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿ ਤਾਂ ਨਰਿਕਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਰਿਕਾਰ ਦੀ ਰਾਤ੍ਰੀ ਜਾਂ ਜਯੰਤੀ ਕਵਿ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੇ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੀਥੀ ਤਾਰੀਖ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀ ਕਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਮਲਿਦੀ ਹੈ ਕੀ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੇ ਸਤਿਜੁਗ ਆਦਿ ਵੱਚ ਕਵਿ ਜਨਮ ਲੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਉਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼ ਸੀ। ਇਸਲਾਮੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸੀ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਸਤਿਜੁਗ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਦੱਤਿ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਗੀਤਾ ਤੋਂ ਹੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਸਤਿਜੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ ਮਤਲਬ ਗੀਤਾ ਸ.ਸਤਰ ਤੋਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਫਰਿ ਤਾਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਨਾ ਕੋਈ ਸ.ਸਤਰ ਹੋਇਆ, ਨਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਹੋਇਆ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ - ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ ਬਣਾਇਆ। ਗੋਇਆ ਬਾਪ 3 ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਲੀਪ ਧਰਮ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਥੋੜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਰਵ ਸ.ਸਤਰਮਈ ਸ.ਰਿਮਣੀ ਗੀਤਾ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਗਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਗਰਭ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚ ਜੋ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਗਰਭ ਮਹਿਲਿ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣਰਾਜ ਵੱਚ ਗਰਭਜੇਲ੍ਹ ਵੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਜੇਲ੍ਹ ਵੱਚ ਭੋਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਰਭ ਵੱਚ ਅੰਜਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਫਰਿ ਪਾਪ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਦੀ ਉਥੇ ਰਹੀ...ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਦੋ ਤੇ ਕਾਮ - ਕਟਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣਗੇ ਕਓਂਕੀ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਜੁਗ ਵੱਚ ਵਸਿ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ 21 ਜਨਮ ਦੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਨਹੀਂ ਕਓਂਕੀ ਰਾਮਰਾਜ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁਣ ਬਾਪ ਫਰਿ ਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਜੋ ਵੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ, ਫਰਿ ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਬਾਦ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਜੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਫਰਿ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਉਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜਾ ਮਲਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਆਦਿ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਹਣਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਵੱਚ ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੁੱਖ ਤਕਲੀਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ - ਸ.ਭੀ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਵਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਪਰ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰੀਰ ਵੱਚ ਹਨ ਨਾ। ਉਵੇਂ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਜਿਸ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਉਸ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਭੋਗ ਸਕਦੀ ਕਓਂਕੀ ਸਤੋ - ਰਜੋ -ਤਮੋ ਵੱਚ

ਆਉਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਆਉਦੀ ਵੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਜਰੂਰ ਸੁੱਖ ਭੋਗਣਾ ਪਵੇ, ਦੁੱਖ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਹੀਂਦਾ। ਇਸ ਵੱਚ ਬਾਬਾ ਬੈਠੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਦਾਦਾ ਨੂੰ) ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾਕਾ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਹਜਿ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਸੀ ਫਰਿਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚ ਇਹ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਗਤੀ ਕੋਠ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਪੂਜੀਏ ਸੀ ਫਰਿ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਰਿ ਪੂਜੀਏ ਤੋ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ ਨਰਿਕਾਰ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਵੱਚ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ, ਜਿਥੇ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਣ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੇ ਬੋਲੇ ਲਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਡੀ. ਟੀ. ਵਰਲਡ ਸਾਵਰੰਟੀ ਇਸ ਯੂਅਰ ਗੋਡ ਫਾਦਰਲੀ ਬਰਬ ਰਾਈਟ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਸੀ ਨਾ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਰਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਰਾਵਣ ਦਵਾਰਾ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫਰਿ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਇਹ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਤਾਂ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ। ਸਮੁੱਖ ਤੁਸੀਂ ਬੋੜੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਸਭ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵੱਚ ਬੈਠ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਮੁਰਲੀ ਲਖਿਤ ਦਵਾਰਾ ਆਵੇਗੀ। ਹੋਰ ਸਤਸਿੰਗਾਂ ਵੱਚ ਇਵੇਂ ਬੋੜੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਅੱਜਕਲ ਟੇਪ ਮਸ਼ੀਨ ਵੀ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਰਕੇ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣੇ ਨਾਮ ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਰਹੀਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਇਸ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ, ਪੀਸਫੁੱਲ, ਬਲਸਿਫੁੱਲ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਜੋ ਗੁਣ ਹਨ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਲਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਮਲਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਤਾਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਵਜੀਰ.. ਉਥੇ ਵਜੀਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀਂਦਾ। ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਵੱਚ ਪਾਵਰ ਰਹੀਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਮਨਸਿਟਰ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਜੀਰ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ, ਰਾਏ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂਕਿ ਆਪ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ। ਪਰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਯੋਗ ਸਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਲਿਕੁਲ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ ਕਠਿਕਾਰ ਵੀਕਾਰ ਵੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤ੍ਰਿੰਗ ਵੱਚ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਥੇ ਹਨ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਪ੍ਰਾਲਬੋਧ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਯੋਗ ਕਹੀਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਰਥ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਮਤਲਬ ਯਾਦ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹੀਂਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਤੋ ਨੰਗੇ (ਅਸ਼ਰੀਰੀ) ਆਏ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਮਾਇਆ 5 ਵੀਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜ ਭੂਤ ਹਨ। ਕਾਮ ਦਾ ਭੂਤ, ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਭੂਤ, ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਭੂਤ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਤ੍ਰਿੰਗ ਵੱਚ ਇਹ ਵੀਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਨਰਿਵੀਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੀਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਰਿਵੀਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਭ੍ਰਸ਼ਿਟਾਚਾਰ ਤੋ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤ੍ਰਿੰਗ ਵੱਚ ਹੀ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹੀਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀਸ਼ ਤੋ ਵਾਈਸਲੈਸ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਹੀਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਬਗੈਰ ਬੱਚੇ ਕਵਿ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅੰਤਮਿ ਜਨਮ ਹੈ। ਮ੍ਰਤਿਯੁਕ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ ਫਰਿ ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀਕਾਰੀ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਤੋ ਪਵੀਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਹੀਂਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਉਹ ਕਸਮ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਝੂਠਾ। ਗੋਡ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਕਸਮ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕਦੇ ਕਵਿ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਕੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਚਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਚਿ ਮਲਿ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤ੍ਰਿੰਗ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪ ਪਰਚਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਸਿ ਦੀ? ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੀ। ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੁਦਰ ਤੋ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹੀਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ - ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਕਲਪ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਫਰਿਦਾ ਰਹੀਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ। ਪੁਰਾਣੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਨਿਸ਼ ਕਰਾਉਣ ਫਰਿ ਮੈਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਤੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਪੁਰਜਾ ਸਭ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਜੋ ਜੀਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਚੱਲੇਗਾ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਜਹਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੀ ਪਦਵੀ ਜਾਕੇ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਨਰਿਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਗੈਰ ਯਾਦ ਕੀਤੇ ਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕੀਨੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਕਸਿ ਨੇ ਗਪੋੜਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 84 ਜਨਮ ਹਨ। ਇਹ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ ਫਰਿ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮੂਲਵਤਨ ਵੱਚ ਜਾਕੇ ਫਰਿ

ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚਿ ਆਵਾਂਗੇ । ਅੱਛਾ ।

ਮੱਠੇ- ਮੱਠੇ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਣਮੋਰਨੀਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨਾਲ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਪੱਕਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ । ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਭੂਤਾਂ ਤੇ ਵਸਿਯ ਜਰੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ।

2. ਚਲਦੇ - ਫਰਿਦੇ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ । ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੋ ਰਹਿਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਅੰਤਮਿ ਜਨਮ ਵੱਚਿ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਇੱਕ ਲਗਨ, ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ, ਇੱਕਰਸ ਅਵਸਥਾ ਦਵਾਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਰਿਵਿਘਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਨਵਿਰਨ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:

ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਲਗਨ, ਬਾਪ ਦੇ ਕਰਤਵ੍ਯ ਦੀ ਲਗਨ ਵੱਚਿ ਇਵੇਂ ਮਗਨ ਰਹੋ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਵੀ - ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ । ਇਵੇਂ ਇੱਕ ਲਗਨ, ਇੱਕ ਭਰੋਸੇ ਵੱਚਿ, ਇੱਕਰਸ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਰਿਵਿਘਨ ਬਣ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਪਰਵਿਰਤਨ ਕਰ ਨਵਿਰਨ ਰੂਪ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਨਵਿਰਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨਾ ਵਾਇਰਲੈਸ ਸੈਟ ਹੈ, ਵਾਇਸਲੈਸ ਬਣਨਾ ਵਾਇਰਲੈਸ ਸੈਟ ਦੀ ਸੈਟੀਂਗ ਹੈ ।
